

Thema: Wor(s)telen en groeien

Overweging 10 juli 2016 – Jan Meijer

Lector: Natalie Coenradi-Hakhoff

“... velen putten kracht uit het leven van Jezus en weer anderen halen kracht uit zorg om elkaar. Medemenselijkheid. Naasteliefde. Of zoals in de psalm staat: ‘Laat je nu vinden. Liefde. Keer je niet af’ ...”

Eerste lezing: Deuteronomium 30:11-14

Tweede lezing: Psalm 25

Derde lezing: Bomen

Openingslied

Huub Oosterhuis/Tom Löwenthal

Gij zijt de lucht om mij heen
Ik adem u in anders sterf ik.
Ik sla u om als een mantel
en ik weet dat Gij nooit verslijt.

Gebed (Byzantijns gebed)

William A. Meninger: The Loving Search For God. Continuum, New York 1998.

Sereen Licht, schijnend in de
grond van mijn wezen,
Trek mij naar U toe,
trek mij voorbij de strikken van mijn
zintuigen,
wèg uit de mazen van de geest,
Bevrijd mij van symbolen en woorden,
opdat ik moge ontdekken
De Aangeduide
Het Ongesproken Woord.
Amen

Lied: Welkom

Anneke Meiners/Mariëtte Harinck

Dit huis is een huis waar de deur openstaat,
waar zoekers en zieners, genood of gekomen,
hun harten verwarmen, van toekomst gaan dromen,
waarin wat hen drijft tot herkenning gaat komen,
de vonk van de Geest in hun binnenste slaat.

Dit huis is een huis waar gemeenschap bestaat,
waar zangers en zeggens bijeen zijn gekomen
om uiting te geven aan waar zij van dromen,
waardoor een beweging ontstaat die gaat stromen,
die nooit meer, door niemand, zich inperken laat.

Welkom en inleiding

Welkom in de Duif. Fijn dat jullie er zijn voor een moment van rust en bezinning.

Tijd hebben met en voor elkaar in deze mooie kerk. Letterlijk in het hart van Amsterdam.

Welkom als je daarvoor iedere week of regelmatig naar de Duif komt en welkom als je voor de eerste keer bij onze viering bent. Voel je welkom en thuis!

Iedere zondag verheug ik mij er op om naar de Duif te gaan en elkaar voor het begin van de viering te begroeten en het koor te horeninzingen. Elkaars aanwezigheid letterlijk te voelen, te horen en elkaar zo welkom te heten. Dat vind ik al een viering op zich. Vandaag hebben we een dubbele of met de begroeting en zingen mee zelfs een driedubbele viering! We vieren niet alleen dat we bij elkaar zijn maar we vieren vandaag in de Duif dat Natalie woensdag de mooie leeftijd van 40 jaar zal bereiken (Het leven begint bij 40) en vandaag wil ze dat met ons vieren. En als kers op de verjaardagstaart mogen Natalie en ik vandaag deze viering samen doen.

Natalie leest in de eerste lezing uit Deuteronomium. Het boek dat is samengesteld uit drie redevoeringen die Mozes hield na 40 jaar met de Israëlieten in de woestijn te hebben rondgezworven. Toen ze bij het beloofde land aankwamen, hebben ze terugkijkend de regels nog eens bekeken en nog eens opnieuw opgeschreven. Natalie heeft haar regels gelukkig al een tijd geleden kunnen herschrijven. Wie of wat komt er nog meer in aanmerking voor het herschrijven van regels?

In de tweede lezing gaat het over geloof, hoop en liefde. Huub Oosterhuis heeft in zijn visie op Psalm 25 weergegeven hoe David dat gelooft. De vraag is hoe onze visie op ons geloof en dat van anderen is en hoe we daar mee omgaan. En vooral de vrijheid die we daarbij aan anderen en ons zelf geven en anderen aan ons.

Zelf kwam ik een gedicht tegen van een Chinese dichter die tijdens het communistische regime dissident was en een gedicht heeft geschreven over bomen en verbondenheid. Ik dacht bij het lezen aan de Duif en iedere aangeslotenen die zich hier verbonden en geworteld voelt. Natalie zal het bij het uitspreken van haar gedachten bij het thema ook over verbondenheid, worstelen en groeien en wortelen hebben.

Ik wens ons een liefdevolle viering en vraag een moment van stilte om verbinding te zoeken met de Eeuwige en met elkaar.

Gebed om vergeving en kracht

Franciscus van Assisi (1181-1226)

Heer, maak mij een instrument van Uw vrede.

Laat mij liefde brengen waar haat heerst,

laat mij vergeven wie mij beledigde,

laat mij verzoenen wie in onmin leven,

laat mij geloof brengen aan wie twijfelt,

laat mij waarheid brengen aan wie dwaalt,

laat mij hoop brengen aan wie wanhoopt,

laat mij licht brengen aan wie in duisternis is,

laat mij vreugde brengen aan wie bedroefd zijn.

Lied: Levenslang

Huub Oosterhuis/Tom Löwenthal

Op mijn levenslange reizen
twijfel, donker achtervolgt mij.
Liefde, blind, holt voor mij uit,
zing ik steeds op and're wijzen
over wie ik niet kan spreken,
zing ik: "ooit, mijn hart te breken,
ooit mijn hart voor jou te breken".

Opgereisd, pas halverwege,
met een keel kapot gezongen,
met een hart voor wie gebroken,
kruip ik onder doornenstruiken,
druk mijn ogen in de aarde,
smee dat nu het eind zal komen,
smee de dood, dat hij zal komen.

mm...
spoorloos trok voorbij de twijfel,
waar ik lag. De liefde keerde,
zag mij, bracht mij drank en spijze,
deed mij opstaan uit de dood.
Nog een leven zal ik reizen.
Nooit meer zonder reisgenoot.

Eerste lezing: Deuteronomium 30:11-14

Uit de bijbel in gewone taal

De regels die ik jullie vandaag geef, zijn niet te moeilijk voor jullie. Je hoeft niet ver weg te gaan om ze te vinden. Gods regels zijn niet te vinden in de hemel. Dus je hoeft niet te vragen: "Wie van ons klimt omhoog naar de hemel om ze daar te halen? Wie maakt Gods regels aan ons bekend, zodat we ze kunnen volgen? Gods regels zijn ook niet te vinden aan de overkant van de zee. Dus je hoeft niet te vragen: "Wie steekt de zee over om ze daar te halen? Wie maakt Gods regels aan ons bekend, zodat we ze kunnen volgen? Nee, Gods regels zijn heel dichtbij. Door zijn regels steeds te herhalen, bewaar je ze in je hart. Dan is het niet moeilijk ze te volgen!

Tweede lezing: Psalm 25

Uit: '150 psalmen vrij' van Huub Oosterhuis

Naar U, Levende
klimt mijn ziel.
U vertrouw ik:
dat Gij zijt.
U verlang ik
ooit te zien.
Door de nacht heen
zien uw ogen
mij.
Van mijn ellende
keer u niet af.
Mijn vertrouwen
beschaam het niet.

Op U wachtte ik
levenslang.
Elke dag weer
zoeken mijn ogen
jou.
Laat je nu vinden
liefde.
Keer je niet af.

Lied

Huub Oosterhuis/Antoine Oomen

Wat vrolijk over U geschreven staat:
dat Gij zijt de gloed van al wat leeft,
de ziel die vonkt of als een brand uitslaat,
de adembron die ons te drinken geeft.

Wat vurig staat geschreven: dat Gij komt
'redden wat verloren is', dat woord,
dat Gij het hart hebt ogen dat Gij hoort,
'Ik zal er zijn', zonsopgang, nieuw verbond.

Dat hoge woord geschreven wit op zwart,
trouw van trouw, hoe heeft het ons bevrijd,
beschaamd, vervoerd, getroost, dan weer getart.
hoe dorsten wij te weten wie Gij zijt.

Derde lezing: Bomen

Ai Qing (1910-1996), uit dichtbundel 'Licht' van Amnesty International

Een boom, en nog een boom
elk voor zichzelf, elk stram rechtop,
en de wind en de lucht
die vertellen hoe zij elk apart staan.

Maar onder het dek van de aarde
spreiden zij hun wortels
en in de onzichtbare diepte
knopen zij wortels aaneen.
1940, in de lente

Ai Qing was een zeer vooraanstaande Chinese dichter die in later jaren door het communistische regime monddood werd gemaakt. Zijn zoon Ai Weiwei is nu China's bekendste beeldend kunstenaar en dissident.

Overweging

Al ruim van tevoren wist ik dat ik vandaag mocht voorgaan en wist ik ook dat Natalie mijn lector zou zijn. Als voorbereiding op een overweging lees ik normaal gesproken veel en maak een digitale reis door de tijd en over de wereld. Op zoek naar de overeenkomsten van religies, overtuigingen en stromingen met het christendom. Met de teksten bij de opening, het gebed en het gedicht Ai Qing is die digitale reis zichtbaar. Aangezien een verjaardag een intieme viering is had ik bedacht om het wereldnieuws buiten de deur te houden. Voor zover dat kan. Het wordt ons van alle kanten aangeboden, of we willen of niet. Op zoveel manieren dat er geen ontkomen aan lijkt. Terwijl ik en vele

anderen er zelf niets aan kunnen doen. Sowieso niet in de zin van schuld maar ook in de zin van praktisch niets kunnen betekenen.

Zelfs het Nederlandse nieuws wilde ik er buiten houden. Op een verjaardag ga je zegeningen tellen, blij zijn met iedereen die komt en je cadeaus uitpakken. En daarna zoals straks na de viering het glas heffen met elkaar.

Dan is er in deze week het moment waarop Hugo Borst zijn open brief over de zorg aan staatsecretaris van Rijn schrijft. Over de zorg en in het bijzonder de zorg in de verpleeghuizen. Hij schrijft: "De zorginstellingen gaan niet over zorg maar over het in stand houden van de regels van de organisatie zelf."

Wat gaat er mis?

De tekst uit Deuteronomium gaat over het opnieuw bekijken en vastleggen van regels en er staat: "door zijn regels steeds te herhalen, bewaar je ze in je hart. En dan is het niet moeilijk ze te volgen!

Wat gaat er dan mis met die ene van de tien regels: "Heb je naasten lief als je zelf". De zorg heeft de regels steeds opnieuw geschreven. Maar hun Deuteronomium is inmiddels zo geschreven dat de mensen die de zorg daadwerkelijk moeten uitvoeren teveel tijd moeten besteden aan het systeem en het management. De dan nog resterende tijd betekent stressvol aandacht voor de zorg voor degene voor wie die zorg echt nodig is.

Zelf heb ik dat in de ziekenhuizen en het revalidatiecentrum waar ik verbleef met eigen ogen kunnen zien. Hugo Borst schrijft: "Het systeem is moreel failliet" en "De macht aan de werkvloer waar de meiden en de jongens van de zorg excelleren"

Laten de overheid door de brief van Hugo inzien dat ze toe zijn aan een oprecht en moreel juist Deuteronomium. De tweede wet. Met 1 eenvoudige toets: "hebben wij onze naaste lief?" Voor wie in de zorg op de werkvloer staat is de brief van Hugo een riem onder het hart. Ook voor de Duiven die professioneel of vrijwillig of door de omstandigheden in de zorg werkzaam zijn. Ook voor een mantelzorger zoals Natalie.

En als ik het over Natalie heb dan volgt vanzelf de Duif of omgekeerd. Want als je De Duif zegt volgt Natalie letterlijk en figuurlijk ook.

En niet alleen Natalie maar alle anderen die onder het dak van de Duif gegroeid en geworteld zijn.

Kracht

Als ik het gedicht van Ai Qing lees, lees ik de betekenis van de kracht van de Duif als gemeenschap voor degenen die zich bij ons aansluiten. Natalie kwam al worstelend met zichzelf en anderen de Duif binnen, is hier geworteld en staat hier voor zichzelf (fier recht op en gelukkig niet stram, zoals in het gedicht staat!).

Dat is de kracht van haarzelf en maar ook de kracht van een gemeenschap als de Duif. En op al die kracht mogen we zeker op een dag als vandaag trots zijn. Alles wat goed is en lang duurt gaat gewoon lijken maar het blijven bijzondere krachten.

Zoals het ook bijzonder was dat de Liturgiegroep op maandagavonden bij mij in het revalidatiecentrum de vieringen kwamen voorbereiden. Ook dat is bijzonder, wortelt en geeft kracht.

David ervaart kracht van god, velen putten kracht uit het leven van Jezus en weer anderen halen kracht uit zorg om elkaar. Medemenselijkheid. Naastenliefde. Of zoals in de psalm staat. 'Laat je nu vinden. Liefde. Keer je niet af'. In de Duif geven wij elkaar en iedereen die komt de ruimte en de vrijheid en keren ons niet af. Wij vragen dat aan anderen omdat wij geloven dat iedereen op zoek is naar ruimte en vrijheid en zich ook wil verbinden in vrijheid. Zoals bomen bij elkaar staan.

Wortelen en groeien als thema voor vandaag.

De kracht daarbij van de Duif, het geloof, de hoop en de liefde hebben veel 'Duiven' gedurende hun leven ondervonden. Onder alle omstandigheden en naar ik hoop ook weer vandaag. En dat blijft bijzonder.

Die ervaring van medemenselijkheid, naastenliefde en geloof wil je blijven delen en dat wil je laten groeien.

Moge dat zo zijn en vooral zo blijven.

Pianomuziek

Geloofsbelijdenis

God, in de leegte zocht ik je
en ik heb je niet gevonden.

In de drukte heb ik je gezocht
en ook daar was je niet.

Toen keek ik in mijzelf,
daar zat je al te wachten

en alles was in jou
dus alles was in mij.

Je bent er!

Dat geloof ik.

Collecte

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Tafelgebed: psalm 139

Huub Oosterhuis/Antoine Oomen

Gij, Gij peilt mijn hart, Gij doorgrondt mij,

Gij weet mijn gaan en mijn staan.

Gij kent mijn gedachten van verre,
mijn reizen en trekken, mijn rusten.

Mijn wegen, alle, zijn U bekend
ieder woord dat komt op mijn lippen,
onuitgesproken nog, Gij hoort het al.

Achter mij zijt Gij en voor mij uit.

Gij legt Uw handen op mij.

Dit is wat ik niet kan begrijpen,
niet denken, dit gaat mij te boven.

Hoe zou ik Uw adem ontkomen,
waarheen vluchten voor uw Aangezicht.

Beklim ik de hemel, daar zijt Gij,
daal ik af in de aarde, daar vind ik U ook.

Had ik vleugels van morgenrood,
vloog ik over de verste zeeën,
ook daar Gij, uw hand,
uw rechterhand die mij vasthoudt.

Zou ik roepen: "Duisternis bedek mij,
licht verander in nacht,"
voor U bestaat de duisternis niet-
Voor U is de nacht even licht als de dag,
de duisternis even stralend als het licht.

Uw schepping ben ik in hart en nieren,
Gij hebt mij geweven in de schoot
van mijn moeder.
Ik wil U bedanken daarvoor,
dat Gij mij ontzagwekkend gemaakt hebt.

Mijn ziel en gebeente door U gekend.
In mij was niets voor uw ogen verborgen,
toen ik werd gevormd in het diepste geheim,
prachtig gevlochten in de schoot van de aarde.

Ik was nog ongeborn, Gij had mij al gezien
en al mijn levensdagen stonden in uw boek,
nog vóór Gij er één had gemaakt.

Gij, eeuwige, peil nu mijn hart,
doorgrondt mij,
toets mijn verborgen gedachten.
Ik ben toch niet op een doodlopende weg.
Leid mij voort op de weg van uw dagen.

Nodiging, breken en delen van brood en wijn

Lied: De tafel der armen

Huub Oosterhuis/Antoine Oomen

Wat in stilte bloeit, in de luwte van tuinen,
onder de hete zon, op de akker,
heeft Hij bestemd voor de tafel der armen.
Aardekracht, zonkracht is Hij, licht in mensen,
dat wij elkaar verblijden en doen leven,
brood van genade worden, wijn van eeuwig leven.
Maar wie niets hebben, wie zal hen hieraan deel geven?
En die in weelde zwelgen en van niets weten,
wie zal hen naar gerechtigheid doen verlangen?

Aanschijn der aarde, wie zal jou vernieuwen?
Hij die alles zal zijn in allen, heeft ons bestemd om
aarde, jouw aanschijn te vernieuwen.

Gedachten bij het thema

Gewor(s)teld en Gegroeid, door Natalie

De zin: ik worstel en kom boven is op mijn lijf en leven geschreven.
En nu staan we stil bij mijn veertigste verjaardag. Op een plek die mij, naast ons huis, zo
ontzettend dierbaar is.

In mijn leven heb ik heel wat te verduren gehad en kwam in een moeilijke periode van mijn leven bij de Duif. In de Duif werd ik geaccepteerd zoals ik was en wordt ik nog steeds geaccepteerd zoals ik ben.

Elke zondag opnieuw wordt iedereen oprecht welkom geheten. Hier kijkt men niet naar wie je bent, wat je doet of waar je vandaag komt. *Dat is de kracht van De Duif.*

Hier ben ik gedoopt, getrouwd. En in jullie bijzijn weer een keer getrouwd en er een echte Duifbruiloft van gemaakt. Ook dankzij de Duif heb ik weer geleerd wat echte liefde is. Heb ik geleerd dat je altijd je hart mag volgen en dat je er mag zijn wie of wat je ook bent.

Voor mijzelf heb ik dat ook besloten. Ik doe niks wat niet goed voelt of waar ik niet achter sta. Dat heeft veel moed, zweet en tranen gekost. Met vallen en opstaan wordt men wijzer. *Op eigen kracht!*

Ik ben wie ik ben ook dankzij de steun van Eric die het mogelijk heeft gemaakt Dat Ik kon groeien naar de mens die ik nu ben.

Hier ben ik verankerd, volgroeid en geworteld. Maar daarvoor heb ik heel veel geworsteld met mijn geweten en zelfvertrouwen.

5 jaar geleden had ik niet gedacht dit nu te durven zeggen voor mijn gekregen en gekozen familie, mijn vrienden en duivenvrienden.

En nu verder?

Nu zitten al mijn wijze lessen in een grote rugzak en neem die mee op mijn Levenslange reis die van mij nog minstens nog 40 jaar mag duren.

Onze Vader

Shawnee indianen

Grote Geest,
Wiens stem ik hoor in de winden,
en wiens adem alles op aarde laat leven, hoor mij.
Ik ben klein en zwak en heb uw kracht en wijsheid nodig.
Laat mij gaan in schoonheid, en mogen mijn ogen
de rode zonsondergang blijven aanschouwen.

Laat mijn handen respect hebben,
voor de dingen die U gemaakt heeft.
En mijn oren scherp, om uw woorden te horen.
Maak me verstandig,
zodat ik de dingen kan begrijpen die u mijn volk leert.
Laat me lessen leren kennen
die u verstopt heeft in elk blad en steen.

Ik zoek kracht, maar niet om sterker te zijn dan mijn broer,
maar om mijn grootste vijand te bevechten... mijzelf.
Maak dat ik altijd klaar ben om naar u toe te komen,
met Schone Handen en Eerlijke Ogen.

Activiteiten en informatie

Slotlied

Om liefde gaan wij een leven,
zeilen wij over de zee,
vliegen wij langs de hemel,
om liefde gaan wij een leven
met licht en met donker mee.
Vogeltje van de bergen
wat zwoeg je dapper voort?
Om wat ik uit de verte
van liefde heb gehoord.

Om liefde gaan wij een leven,
graven diep in de nacht,
kruipen wij onder de hemel
om liefde gaan wij een leven
om weten en stille kracht.
Mensje, één van de velen
waar snelt je voetstap heen?
Waar is te vinden dat ene,
daar snellen mijn voeten heen.

Om iemand gaan wij een leven,
wagen wij dood na dood,
zwerfen de verste wegen
om jou, op hoop van zegen,
mijn liefde, mijn reisgenoot.
Dalen van zwarte aarde,
bergen van hemelsblauw,
om alles ga ik dit leven
om alles of niets met jou.

Zegenbede

Lied: Die mij droeg. op.36, nr 5

Die mij droeg op adelaarsvleugels,
die mij hebt geworpen in de ruimte.
En als ik krijsend viel
mij ondervangen met uw wieken
en weer opgegooid
totdat ik vliegen kon
op eigen kracht.

Huub Oosterhuis/Tom Löwenthal

